

i des d'on es pot admirar perfectament la feresa dels cingles laterals i el saltant d'aigua del torrent en aquell lloc.

Aquest mateix camí, seguint-lo continuament, porta a Figaró; després d'uns 20 minuts s'en troba un altre planejant a la dreta, que cal deixar, per a baixar directament a Figaró, de quin poble ja s'en veuen algunes cases, i s'arriba en uns 5 minuts a la via del tren i a l'estació de Figaró en 5 minuts més, seguint a la dreta.

Remarques d'aquesta excursió

Valldeneu. — Església amb absis romànic; el campanar i la façana són posteriors de construcció, possiblement en l'època de transició del romànic al gòtic; però sense que motius ornamentals permetin aquesta afirmació. L'interior de l'església és molt senzill; nau central i naus laterals amb voltes ogivals emblancades de calç i alguna motllura recent. Els altars són sense importància artística. Una pica d'aigua beneita, d'estil romànic, amb ornamentació senzilla. L'església de Valldeneu té una esplèndida perspectiva; des de qualsevol lloc que hom l'observi té una bellesa remarcable que el lloc d'emplaçament l'hi dona. Al costat de l'església hi ha una casa de pagès que té una petita reixa en una finestra, d'una forja molt bonica; en la llinda porta la data de 1599.

Fòssils. — Durant el trajecte de la casa Valldeneu a la casa Castellar en algun indret es troben gran quantitat de fòssils que en termes paleontològics s'anomenen «*Bulimus Gerundensis Vidal*»; en foren recollits alguns exemplars amb destí a la col·lecció paleontològica de la secció. Igualment prop de la casa Valldeneu es troben «*Nummulites*» en abundància.

Castellar de Valldeneu. — Gran casa de pagès de sòlida construcció; res de remarcable d'interès artístic; en la llinda del portal hi ha la data de 1674.

La font de can Castellar porta la següent inscripció: «*Bega qui wulga, mentres ni aja. 1767*».

Sots Feréstecs. — Un lloc molt bell amb el seu saltant d'aigua i els cingles de pedra calissa que enclouen el torrent. L'important i brusc congost que forma no pot explicar-se per l'erosió de l'aigua. Un estudi més aprofundit de la correspondència dels estrats calcaris i una observació més general es necessària per dictaminar amb versemblança d'èxit; de totes maneres, a primera vista sembla possible que l'origen d'aquests cingles fos un esfonzament que obrint el pas actual del riu Congost trenqués la unitat de les estribacions finals del Tagamanent amb el curs superior del torrent dels Sots Feréstecs.